

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR 233
din data de 15.09.2010**

Dosar nr.:259/2010

Petiția nr. 5675/14.07.2010

Petent: Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara

Reclamat: -

Obiect: Petenții propun eliminarea din cuprinsul art. 34, alin 1, lit. b, din Legea nr. 76/2002 a sintagmei din activități autorizate potrivit legii.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara- reprezentată prin domnul P O

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petenta susține că, s-a adresat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, solicitând promovarea unui proiect de act normativ, pentru modificarea art. 34 alin 1, lit. b, din Legea nr. 76/2002, privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, în sensul includerii în rândul beneficiarilor indemnizației de șomaj și a persoanelor care realizează venituri din convenții civile mai mici decât valoarea indicatorului de referință în vigoare. Astfel legea în vigoare, restrânge sfera beneficiarilor indemnizației de șomaj la două categorii de persoane: - persoane care nu realizează venituri.

- persoane care realizează din activități autorizate potrivit legii, venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință, în vigoare.

În acest sens petenții consideră că, restricționarea categoriilor de venituri care sunt mai mici decât valoarea indicatorului social de referință în vigoare, în cazul excluderii veniturilor din convențiile civile, constituie o discriminare față de șomerii care desfășoară activități pe bază de convenție civilă și realizează venituri mai mici decât valoarea indicatorului social de referință în vigoare.

Un exemplu practic îl reprezintă șomerii cărora le-au încetat raporturile de muncă din motive neimputabile lor, (concedieri în urma reorganizării societății), dar care realizează în baza unei convenții civile, (femeie de serviciu, administrator de imobile), venituri mai mici, sub indicatorul social de referință și care nu pot beneficia de indemnizația de șomaj. Față de cele prezentate Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, a respins propunerile petentei de modificare a legislației în sensul includerii în rândul beneficiarilor indemnizației de șomaj și persoanele care realizează venituri din convenții civile mai mici decât valoarea indicatorului social de referință.

Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara, dorește să constatăm existența faptelor de discriminare, în funcție de categoria socială și în limitele competențelor stabilite de prevederile OG nr. 137/2000,

III. Procedura de citare

3.1. Prin adresa înregistrată cu nr. **5833.19.07.2010**, a fost citată Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara, prin reprezentant în calitate de domnul P O , pentru data de 05.08.2010, cu ridicarea excepției de necompetență materială potrivit **Deciziei nr. 997/07.10.2008** a Curții Constituționale.

IV. Susținerile părților

4.1. Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara, solicită instituției noastre respingerea excepției de necompetență materială și dispunerea măsurilor specifice constatării discriminării astfel încât, în conformitate cu atribuțiile prevăzute de OG nr. 137/2000. Petenta recunoaște că, prin Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008, se admite excepția de neconstituționalitate și se constată că dispozițiile art. 20 alin 3 din OG nr. 137/2000, sunt neconstituționale, în sensul că acordă CNCD competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege și să înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative. Prevederile art 20 alin 3 din OG 137/2000, nu sunt relevante în speța menționată, în condițiile în care Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara, în calitate de petent, nu solicită Consiliului să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, având în vedere că legea pune la dispoziția consiliului și alte măsuri de eliminare, respectiv cele prevăzute la art. 2 alin 10 din OG nr. 137/2000, eliminarea tuturor formelor de discriminare. Astfel consideră petenta, ca fiind nefondată excepția de necompetență materială

invocată și să constatăm existența faptelor de discriminare, în funcție de categoria socială și în limitele competențelor stabilite prin OG 137/2000, modificată.

V Susținerile părții reclamate

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, Colegiul Director reține că petentul consideră că este discriminat prin prevederi ambigue ale **Legii nr. 76/2002**, prin restricționarea unor categorii de venituri care sunt mai mici decât valoarea indicatorului social de referință în vigoare, în sensul excluderii veniturilor din convenții civile, față de persoanele care desfășoară activități pe bază de convenții civile și realizează venituri mai mici decât valoare indicatorului social de referință în vigoare.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

6.2. **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași

ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție.

În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative.”

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților

Federația Asociațiilor de Locatari Timișoara- reprezentată prin domnul
P O , loc. Timișoara, str. Brașov, nr. 8, Județul Timișoara

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc

Gergely Dezideriu

Haller Istvan

Jura Cristian

Panfile Anamaria

Pop Ioana Liliana

Vasile Alexandru Vasile

Data redactării 27.09.2010

Hotarare redactata : Rodina Olimpiu

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.